

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 13C/86/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211209871
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Králik
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:1211209871.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II sudcom Mgr. Petrom Králikom v právnej veci žalobkyne: A. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, zastúpená: Mgr. Pavol Kiss, advokát, Štúrova 20, Košice, proti žalovanej: V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, A., zastúpená: JUDr. Jana Polakovičová, advokátka, Studenohorská 42, Bratislava, o vydanie dedičstva, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že žalobkyňa je vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu v rozsahu ? na nehnuteľnostiach, a to byt č. XX nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu v A., súp. číslo XXX, vchod V. XX, postaveného na pozemkoch parcely registra ". č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu v rozsahu spoluvlastníckeho podielu XXXX/XXXXXX, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX, k. ú. T., vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor pre okres A. J., obec A. - m. č. T.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 103,66 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z dlžnej sumy od 23.08.2011 do zaplataenia.

III. Ž a l o b k y n i proti žalovanej súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa spolu s právnym predchodcom žalobkyne v 2. rade, voči ktorej súd žalobu rozsudkom č. k. 13C/86/2011-417 zo dňa 18.05.2016 zamietol, sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.04.2011, špecifikovanú podaním doručeným súdu dňa 20.05.2011, domáhali od žalovanej vydania dedičstva, každý v jednej polovici, nadobudnutého žalovanou dedením po nebohej V.. Y. Š., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.XX.XXXX a to:

- nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie T., okres A. J., obec A. - V. Č. T., byt v A., na V. XX, súp. č. XXX, parc. č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, vchod V. XX, X. posch., byt. č. XX, vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele XXXX/XXXXXX,

- sumy 1.161,26 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 24.8.2010 do zaplataenia. Žalobu odôvodnili tým, že po nebohej V.. Y.X. Š., naposledy bytom V. XX, A., bolo dedičské konanie prejednané a právoplatne ukončené v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II, pod spisovou značkou 46D 313/2010. Účastníkom v dedičskom konaní bola iba žalovaná ako jediný oprávnený dedič po nebohej V.. Š. titulom, že spolu s poručiiteľkou viedli spoločnú domácnosť po dobu viac ako jedného roka pred jej smrťou. Nebohá V.. Y. Š. bola sestrou nebohého otca žalobcov - B. V., zomreleho v roku XXXX, po ktorom dedičské konanie neprebehlo, nakoľko zomrel ako nemajetný. Žalobkyňa v 1. rade a pôvodný žalobca v 2. rade - T. V., sú jeho zákonnými dedičmi v prvej dedičskej skupine a od tejto skutočnosti odvíjajú aj svoju aktívnu legitimáciu na podanie žaloby. Z rodného listu nebohej poručiiteľky V.. Š. a rodného listu nebohého B. V. možno konštatovať, že boli polorodí súrodenci a mali jedného spoločného predka, a to matku J. V., rodenú A.. Žalobcovia popreli pravdivosť tvrdení žalovanej o jej

zákonnom nároku byť účastníkom dedičského konania po nebohej V.. Š., majú za to, že žalovaná nie je oprávnenou dedičkou po ich nebohej tete, nakoľko s ňou nežila najmenej rok pred smrťou v spoločnej domácnosti, nevedli spoločnú domácnosť, spoločne nehospodárili a žalovaná nebola ani výživou odkázaná na poručiteľa. Z osvedčenia o dedičstve po nebohej V.. Š. vyplýva, že predmetom dedenia bol účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX spoločný vklad, vedený v Slovenskej sporiteľni, na meno Š. Y., so zostatkom ku dňu smrti, v polovici, v sume 1.161,26 € s príslušenstvom, termínovaný účet číslo XXXXXXXXXXX vedený Tatra banke a.s., na meno Y. Š. so zostatkom ku dňu smrti - 0 euro, nehnuteľnosti: byt v A., na V. XX, zapísaný Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, katastrálne územie T., na LV číslo XXXX, stavba súpisné číslo XXX, na parcele číslo XXX/XX, číslo XXX/XX a číslo XXX/XX, vchod V. XX, X. posch., byt číslo XX, s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu XXXX/XXXXXX, ako aj pasíva, ktorými sú pohrebné trovy v sume 746,42 euro. Vzhľadom na skutočnosť, že nebohá V.. Š. bola sestrou nebohého otca žalobcov B. V. oprávneného dediča v tretej skupine, ktorý zomrel a žalobcovia sú jeho deti, je daná oprávnenosť byť dedičmi po nebohom otcovi v prvej skupine rovným dielom.

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že pokiaľ budú žalobcovia trvať na žalobnom návrhu tak, ako bol podaný, tento žiada zamietnuť. Poukazovala na to, že osvedčenie o dedičstve 46D 313/2010, Dnot 49/2010, Okresného súdu Bratislava II, notárky Q.. T., právoplatné dňa 23. augusta 2010, bolo vydané na základe riadneho dedičského konania, ktorého sa zúčastnila ako jediná a na základe skutočností, ktoré na notárskom úrade predložila, bola právoplatne uznaná ako dedič zo zákona v tretej dedičskej skupine. S dedením v jej prospech súhlasil aj zástupca Obvodného úradu dňa 21.07.2010. O ostatných dedičoch v tom čase nevedela, čo dokazuje poznámka notárky v zápisnici o dedičskom konaní zo dňa 23. júna 2010, kde na otázku notárky, či zomrelá V.. Y. Š. mala súrodencov uviedla, že jej súrodencov nepozná a teda asi súrodencov nemala. Až neskôr sa z podaného žalobného návrhu dozvedela, že V.. Y. Š. mala polorodého súrodencu - brata, ktorý zomrel dňa 23.02.2002. Pokiaľ žalobcovia preukážu, že sú oprávnení dedičia zo zákona po nebohej V.. Š., je ochotná uzatvoriť s nimi súdny zmier.

3. Dňa 18.05.2016 bol vydaný rozsudok č. k. 13C/86/2011-417, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť vydať žalobkyni v 1. rade dedičstvo nadobudnuté dedením po nebohej V.. Y. Š., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.XX.XXXX, a to nehnuteľnosť o veľkosti podielu 1/3 zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie T., okres A. J., obec A. - V. Č. T., byt v A., na V. L.. Č.. XX, súpisné číslo XXX, parcela č. XXX/XX, Č.. XXX/XX, Č.. XXX/XX, vchod V. L.. Č.. XX, X. poschodie, byt č. XX, vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele XXXX/XXXXXX, sumu 138,21 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 23. 08. 2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, žalobu žalobkyne v 1. rade v zostávajúcej časti zamietol a zároveň zamietol aj žalobu žalobkyne v 2. rade s tým, že o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 10Co/288/2016-457 zo dňa 31.05.2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť vydať žalobkyni v 1. rade dedičstvo nadobudnuté dedením po nebohej V.. Y. Š., a to nehnuteľnosť o veľkosti podielu 1/3 zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie T., okres A. J., obec A. - V. Č. T., byt v A., na V. L.. Č.. XX, súpisné číslo XXX, parcela č. XXX/XX, č. XXX/XX, Č.. XXX/XX, vchod V. L.. Č.. XX, X. poschodie, byt č. XX, vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele XXXX/XXXXXX, sumu 138,21 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 23. 08. 2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a ktorým žalobu žalobkyne v 1. rade v zostávajúcej časti zamietol zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, vo výroku, ktorým žalobu žalobkyne v 2. rade zamietol potvrdil a žalovanej priznal proti žalobkyni v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že povinnosťou súdu prevej inštancie bude postupom podľa ustanovenia § 129 CSP vyzvať žalobkyňu na úpravu žalobného petitu a opätovne rozhodnúť o jej nároku v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu.

4. Súd uznesením č. k. 13C/86/2011-477 vyzval žalobkyňu na odstránenie vady žaloby, upraviť žalobný návrh v zmysle rozsudku krajského súdu, na čo žalobkyňa odpovedala listom zo dňa 08.10.2018, v ktorom žalobný návrh upravila tak, aby bol vykonateľný pre záznam zmeny vecného práva k nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností.

5. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 23.01.2019. Na pojednávaní súd pripustil zmenu žalobného návrhu v zmysle jeho úpravy podaním žalobkyne zo dňa 08.10.2018. Žalobca nemal

ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, s rozsudkom krajského súdu sa stotožnil. Žalovaná uviedla, že nárok žalobkyne nepopierala, keby ona nepopierala jej právo. Vzniesla tiež námietku premlčania v časti žaloby o určenie vlastníckeho práva, nakoľko k takémuto uplatneniu došlo až 10.10.2018, súhlasila so zaplatením sumy 103,66 Eur.

6. Súd vykonal dokazovanie na základe listinných dôkazov, ktoré sú obsahom spisu, výsluchom sporových strán, výsluchom svedkov A. H.Y., R. M., Ž. B., V. A. S., Q. V., V. K., J. Q. K., V. V. X., P. M., M. Š., H. E., V.T. S., M. S..

7. Súd na základe dokazovania vykonaného v doterajšom priebehu konania ustálil nasledujúci skutkový stav: Poručiiteľka V. Y. Š., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX, bola dcérou J. V. rod. A., nar. XX.XX.XXXX a Q. A. nar. XX.XX.XXXX. J. V., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, matka poručiiteľky - V. Y. Š., bola zároveň aj matkou B. V. nar. XX.XX.XXXX, zom. XX.XX.XXXX. Poručiiteľka V. Y. Š. a B. V., nar. XX.XX.XXXX, zom. XX.XX.XXXX boli nevlastnými súrodencami, ktorí mali spoločnú matku - J. V., rod. A., nar. XX.XX.XXXX. Nevlastný brat poručiiteľky - B. V., nar. XX.XX.XXXX, zom. XX.XX.XXXX bol otcom pôvodného žalobcu v 2. rade - T. V., nar. XX.XX.XXXX, zom. XX.XX.XXXX a žalobkyne v 1. rade A. V., nar. XX.XX.XXXX.

Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27.08.2014, č. k. 4D 122/2014-47, Dnot 215/2014, bolo dedičské konanie po pôvodnom žalobcovi v 2. rade zastavené, pretože poručiiteľ nezanechal majetok.

Uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25.09.2015, č. k. 13C 86/2011-335, súd konanie o návrhu pôvodného žalobcu v 2. rade zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.10.2015.

Uznesením Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 08.03.2016, č. k. 13C 86/2011-104, súd pripustil, aby do konania na strane žalobkyne vstúpila ako ďalší účastník konania žalobkyňa v 2. rade - R. V..

Z obsahu osvedčenia o dedičstve Q.. F. T., 46D 311/2010, Dnot 49/2010, po poručiiteľke V. Y. Š., vyplýva, že poručiiteľka nezanechala závet (listinu o vydedení), ako dedičia zo zákona v III. dedičskej skupine prichádza do úvahy spoluživúca osoba - V. M., rod. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, A.. Z obsahu osvedčenia o dedičstve tiež vyplýva, že predmetom dedenia bol majetok poručiiteľky - aktíva:

- účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, SPOROžiro, spoločný vklad, vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, na meno Š. Y., so zostatkom ku dňu smrti v 1/2 1.161,26 Eur + prísl.

- termínovaný účet číslo XXXXXXXXXXX, vedený v Tatra banke, a.s., na meno Š. Y., so zostatkom ku dňu smrti 0 Eur + prísl.

- byt v A., na V. XX, zapísaný Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, k.ú. T.: LV č. XXXX, stavba súp. č. XXX, na prac. č. XXX/XX, XXX/XX P. XXX/XX, A.-R. X: vchod: V. XX, X. posch. byt. č. XX, s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v XXXX/XXXXXX v 1/1, v hodnote podľa prehlásenia účastníčky 75.000 Eur a pasíva:

- pohrebné trovy, podľa prehlásenia účastníčky v sume 746,62 Eur

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.08.2010.

V konaní vypočutá svedkyňa A. H., vo svojej výpovedi uviedla, že poručiiteľku Y. Š. poznala od malička, vyrastali na jednom sídlisku, pracovali v jednej nemocnici. V roku 1995 im bol pridelený byt v jednom bytovom dome, jej na V. XX a Y. Š. na V. XX. Vtedy sa aj začali intenzívnejšie stretávať. S Y. Š., sa stretávala najmä preto, že s ňou konzultovala všetky zdravotné ťažkosti ich dieťaťa, neskôr aj jej matky. Poväčšine ju navštevovala v jej byte, veľmi často tam bola aj žalovaná, avšak nakoľko sa s Y. Š. rozprávali o jej súkromných záležitostiach, odporkyňa sa vždy vzdialila a nechala ich osamote buď v obývačke alebo v kuchyni alebo robila niečo iné. Podľa jej názoru Y. Š. nebola vhodná na normálny život, nevedela prať, variť, upratovať, toto videla robiť žalovanú, taktiež ich videla ako spoločne chodia na nákupy. Y. Š.J. jej raz povedala, že nebyť žalovanej, sama by žiť nemohla. Svedkyňa uviedla, že žalovanú s Y.L. Š. často videla chodiť spolu na nákupy alebo do divadla, alebo sa pripravovali na dovolenku, alebo hovorili, že boli na dovolenke, videla to ako nie obyčajné kamarátstvo na krátku dobu, ale niečo trvácne. Dokonca, keď bola poručiiteľka hospitalizovaná, žalovaná tam stále za ňou behala, vždy bola o zdravotnom stave informovaná. Svedkyňa taktiež uviedla, že vedela o tom, že Y. Š. má spoločný účet so žalovanou. Raz, pred Veľkou nocou, v roku, kedy poručiiteľka zomrela, jej pomáhala s vyvesením záclon, lebo žalovanú seklo, bola v zadnej časti bytu, kde je spálňa aj ďalšia izba zariadená ako pracovňa, v ktorej bola posteľ. Vtedy jej Y. Š. povedala, že to je V. izba. Ona to vnímala tak, že žalovaná býva spolu s poručiiteľkou, ale mala aj niekde inde bydlisko, a občas tam odchádzala. Taktiež uviedla, že keď bola

u poručiiteľky v byte, žalovaná bola oblečená v niečom domácom, a keď náhodou odchádzala počas jej návštevy, bola oblečená v niečom inom.

J.. R. M., sused Y. Š., vo svojej výpovedi uviedol, že so susedmi udržiava iba formálne vzťahy, nakoľko s Y. Š. bývali na jednej uzamykateľnej chodbe, občas sa s ňou stretol, vídaval tam jej otca, neskôr žalovanú. Spolu s manželkou nadobudli dojem, že v byte spolu žijú. Akoby tam žalovaná mala prechodný pobyt, stretávali ich ako idú na nákupy, z nákupu, ráno do práce. Vyzeralo to, že spolu žijú, keď bol u nich v byte medzi 19.00 hod. a 20.00 hod., boli tam obe.

Ž. B., bývalá kolegyňa žalovanej, pracovala s ňou do roku 1999, kedy odišla do dôchodku. Poznala aj poručiiteľku. Stretávali sa na pracovisku, súkromne nie. Poručiiteľka so žalovanou vychádzali dobre, vie o tom, že poručiiteľka pomohla žalovanej, keď mala jej dcéra zdravotné problémy, videla ako žalovaná chodí s poručiiteľkou k lekárovi, telefonovala a dohadovala vyšetrenia, mala pocit, že sú takto spolu dlhú dobu, že sa kamarátili, myslí si, že spolu žili, vyzeralo to tak, lebo keď si niečo potrebovali dohodnúť, telefonovali si. Svedkyňa ďalej uviedla, že si myslí, že keď poručiiteľka so žalovanou spolu chodili na nákupy a dovolenky, tak asi spolu hospodárili, ale vedomosť o tom nemá.

V.. A. S., poznal žalovanú aj poručiiteľku z práce. S poručiiteľkou ho zoznámila žalovaná. Z každodennej komunikácie na pracovisku bolo zrejmé, že buď poručiiteľka so žalovanou spolu žijú alebo sú spolu, pretože všetko sa riešilo tak, že tam bolo vzájomné súžitie. Žalovaná dohadovala termíny vyšetrení pre Y. Š., riešila jej zdravotné ťažkosti s ním aj s inými lekármi. Z telefonických hovorov, ktorých bol svedkom a pri ktorých riešili bežné veci v domácnosti ako on rieši s manželkou a deťmi, nadobudol dojem, že žalovaná s poručiiteľkou spolu aj hospodárili, chodili spolu na dovolenky.

Svedkyňa Q. V., sesternica poručiiteľky, býva v Ž., uviedla, že bola v kontakte s poručiiteľkou asi každé dva mesiace, buď prišla poručiiteľka k nim, alebo ona prišla do A., vtedy u poručiiteľky prespala. Podľa nej nie je pravdou, že by žalovaná bývala s poručiiteľkou, pretože, keď k nej mala prísť, tak jej poručiiteľka vždy hovorila, nech jej niečo pribalí, nejaké jedlo, aspoň na dva dni, z čoho je zrejmé, že ak by s ňou žalovaná bývala, tak by jej aj varila. Taktiež, keď telefonovala so žalovanou, táto jej hovorila, aké veci urobila, teda že napr. umyla okná a že jej poručiiteľka za to zaplatila. So žalovanou telefonovala, keď volala poručiiteľke a telefón jej zdvihla žalovaná. Svedkyňa taktiež uviedla, že poručiiteľka chodila v nedeľu na obedy k svojej tete do K., V. K.. Podľa svedkyne žalovaná s poručiiteľkou spolu nehospodárili, lebo to bolo tak, že peniaze mala Y. a žalovaná z nich žila, čo odvodzuje od toho, že poručiiteľka jej povedala, že ide spolu s na dovolenku a že ju platí žalovanej, pretože je to jej kamarátka a pomáha jej. Naposledy bola navštíviť poručiiteľku v januári 2010, boli pozrieť V. K. M. R., kde bola hospitalizovaná asi 4 - 5 mesiacov pred jej smrťou, poručiiteľka tam robila lekárku. Keď svedkyňa prespávala u poručiiteľky, žalovaná tam nebola, avšak ona tam niekedy prišla aj s deťmi, s dcérou a vnukom. V roku 2009 bola u poručiiteľky asi 4x, poručiiteľka bola u nej v Ž. asi 2x, možno viac. Podľa svedkyne poručiiteľka nevedela, že jej mama mala ešte nejaké deti, ale svedkyňa vie, že mala dvoch synov z prvého manželstva, B. P. Q.. Q. zomrel niekde v W., nevie či mal deti, B. zomrel v ústave, mal dve deti - T. V. a žalobkyňu v 1. rade. O tom, že poručiiteľka má nevlastných bratov a že majú deti, jej svedkyňa povedala pred žalovanou, bolo to dávno, asi 5-7 rokov pred jej smrťou. Po smrti poručiiteľky bola svedkyňa v 1/2 vyplatená poisťka v sume 80.000 Sk. Druhá časť poisťky bola na žalovanú.

Svedok V. K., bol bratrancom poručiiteľky, v byte jej robil údržbu, opravoval vodu a WC asi 4 roky pred jej smrťou. Naposledy, asi rok a pol pred jej smrťou jej bol vyhodit' staré koberce. Podľa jeho názoru žalovaná bola pre poručiiteľku iba upratovačka, keď poručiiteľka niečo chcela, zavolała jej, ona prišla, urobila to, zaplatila jej. Keď tam boli s kobercami, žalovaná upratovala pred tým ako prišli, sedela s nimi, Y. jej zaplatila, oni dve tam ostali sedieť a svedok odišiel. Podľa svedka poručiiteľka nežila v spoločnej domácnosti so žalovanou, boli kamarátky, peniaze mala len Y., nevie o tom, že by spolu hospodárili, nevie o tom, že by mali spoločný účet, všetko platila Y..

J.. Q. K., bratranec zomrelej, vo svojej výpovedi uviedol, že odkedy sa s poručiiteľkou pohádal, asi rok pred jej smrťou, sa spolu už nestretávali. Predtým ako sa s ňou stretával určite nežila so žalovanou v spoločnej domácnosti, len jej dávala peniaze, nech jej ide niečo kúpiť alebo vybaviť, dávala jej 7 tisíc Sk mesačne za upratovanie. Asi mesiac predtým ako sa pohádal s poručiiteľkou jej montoval kuchynskú linku. Keby s ňou žalovaná bývala, určite by mu to povedala, hovorili si všetko. Vie o tom, že Y. mala peniaze, lebo predala byt po rodičoch, mala auto, ktoré požičala dcére žalovanej a tej ho ukradli a ani od nej nepýtala peniaze. Pokiaľ sa on bavil s poručiiteľkou, tak určite nemala spoločný účet so žalovanou, pretože hovorila, že ona si svoje peniaze po rodičoch rozkradnúť nedá.

V. V. X., suseda poručiiteľky, vo svojej výpovedi uviedla, že Y. Š. sa do bytu nastahovala asi v roku 1995, bývala na X. posch., ona býva na X. posch.. S poručiiteľkou sa stretávali ráno, keď išla do práce, stretávali sa v obchode, alebo keď niečo vybavovala, myslí si, že sa stretávali často. Možno po 2 rokoch potom ako sa poručiiteľka do bytu nastahovala tam začala registrovať ďalšiu osobu, ktorú nepoznala.

Keď sa na ňu spýtala, povedala jej poručiiteľka, že je to pani M., že tam býva a pomáha jej, lebo p. M. je zdravotná sestra a poručiiteľka mala zdravotné problémy. Potom ako svedkyňa spoznala žalovanú, ten vzťah už bol bližší, myslí si že tam muselo byť spoločné hospodárenie, keďže spolu žili. Videla ich spoločne nakupovať, na prechádzke, vie že chodili spolu na dovolenky do zahraničia. Keď mali aj iní susedia zdravotné problémy, pýtali sa na pomoc pani Š. a ona sama hovorila, že je tam aj pani M., ktorá tiež pri zdravotných ťažkostiach pomohla susedom. Keď bola u poručiiteľky a videla tam žalovanú, poručiiteľka jej povedala, že je to jej kamarátka a že spolu bývajú. Svedkyňa uviedla, že vie o tom, že Y. Š. bola po gynekologickej operácii, potom mala veľmi vážne problémy s nohami, hovorilo sa o tom, že má "ružu" na nohách a s tým súvisiace cievne problémy.

P. M., dcéra žalovanej, vo svojej výpovedi uviedla, že jej matka sa s poručiiteľkou poznala asi 20 rokov, navštevovali sa, chodili na rôzne kultúrne podujatia, výstavy, dovolenky. Ona sa bližšie zoznámila s poručiiteľkou keď mala 29 rokov, bola hospitalizovaná v nemocnici, kde pracovala Y. Š.. O 5 rokov sa jej narodili deti, vie že poručiiteľka nemala ani manžela ani deti, veľakrát volala jej matku, aby k nej išla bývať, lebo nechcela bývať sama. Spočiatku, keď boli deti malé, jej mama pomáhala a na víkendy chodila k V.. Š.J., kde prespávala. Asi dva roky pred smrťou V.. Š. sa jej zdravotný stav zhoršoval tak, že tam mama bývala. Keď sa mama odsťahovala k V.. Š., na R. síce chodila, ale na návštevy za ňou a za deťmi alebo keď bolo treba zaplatiť nejaké účty. Svedkyňa uviedla, že jej mama bola na dôchodku, V.. Š. ešte pracovala, mama sa starala o domácnosť, varila, upratovala, robila bežné domáce práce. Spoločne si financovali aj prerábku bytu, podieľali sa spoločne aj na chode domácnosti. O byt na R. sa starala svedkyňa, ktorá tam bývala sama s deťmi.

M. Š., švagriná odporkyne, vo svojej výpovedi uviedla, že keď žalovaná išla na dôchodok, V.. Š. jej navrhla, aby sa k nej nasťahovala, že vnúčatá sú už odraštené a odporkyňu potrebovala V.. Š.. Vie o tom, že žalovaná bývala s V.. Š. v domácnosti, pamätá si ako jej raz poručiiteľka povedala, že nemá nikoho a jej jedinou oporou je žalovaná. Navštevovala aj domácnosť V.. Š., bývala tam aj žalovaná, svedkyňa to videla tak, že mali spoločnú domácnosť, žalovaná tam bývala, upratovala, varila, viedla celú domácnosť, starala sa o poručiiteľku. Domácnosť mala na V., o byt na R. sa starala jej dcéra.

H. E., bratranec poručiiteľky, vo svojej výpovedi uviedol, že naposledy sa s poručiiteľkou stretol v roku 2004, na svadbe jeho synovca, J.. W. V., na svadbe bola sama. Potom sa s ňou stretol na pohrebe jej tety asi v roku 2008 - 2009, kde sa stretli naposledy a odtiaľ odchádzala k svojej priateľke na R., čo mu povedala poručiiteľka. Zomrelú Y. Š. v byte na V. navštevovala jeho manželka, on do bytu nechodil. Manželka mu spomínala, že Y. Š. si platí za umývanie okien, upratovanie a že to robí p. M.. Poručiiteľka so žalovanou nemali žiaden spoločný účet, iba kartu mala k dispozícii žalovaná, pokiaľ počul.

W.. V. S., vo svojej výpovedi uviedla, že poručiiteľka bola jej kamarátka, do roku 2000 sa stretávali asi raz do týždňa, potom menej, od roku 2003 je na invalidnom dôchodku, odvtedy za poručiiteľkou nebola. Pri telefonických rozhovoroch skôr rozprávali o spoločných spomienkach, raz jej poručiiteľka povedala, že občas jej nejaká známa chodí umývať okná, nikdy jej nespomínala, že by so žalovanou mala zriadený spoločný účet a že spolu rekonštruovali byt.

W.. M. S., vo svojej výpovedi uviedol, že poručiiteľku pozná iba cez svoju manželku, nakoľko to bola jej dlhoročná priateľka. O živote poručiiteľky nevie nič bližšie, iba to čo mu povedala jeho manželka.

Z obsahu oznámenia Slovenskej sporiteľne, a.s., zo dňa 24.07.2012 vyplýva, že v Slovenskej sporiteľni, a.s, bol vedený účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ako spoločný vklad na meno: Š. Y. P. M. V. a to najmenej po dobu jedného roka pred smrťou poručiiteľky, nakoľko z obsahu dohody o ukončení Zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty k spoločnému účtu uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a Y. Š. a V. M. zo dňa 25.8.2010 vyplýva, že banka a klient sa dohodli na ukončení zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty uzavretej dňa 01.08.2008.

Z obsahu záznamu z vyšetrenia V.. V. Ď., zo dňa 13.08.2009 vyplýva, že pri vyšetrení poručiiteľka uviedla, že nemá súrodencov ani deti.

Zo žalobkyňou predloženej faktúry č. XX XXXX zo dňa 03.05.2007 vystavenej spol. BYTOS spol. s r.o, znejúcej na meno V.. Y. Š., V. M. vyplýva, že poručiiteľke a žalovanej boli fakturované náklady za vykonané práce - murárske, obkladačské a maliarske práce v sume 75.000 Sk (2.489,54 Eur).

Z obsahu príjmového pokladničného dokladu č. XX XXX zo dňa 03.05.2007 vystaveného spol. BYTOS spol. s r.o, vyplýva, že od V.. Š. P. V. M. bola na úhradu faktúry č. XX XXXX prijatá suma 75.000 Sk (2.489,54 Eur).

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uvidela, že v posledných rokoch pred smrťou poručiiteľky túto nenavštevovala a bola s ňou len v telefonickom kontakte. Žalovanú nepozná, ani o nej nikdy nepočula. Poručiiteľku pozývala aj k sebe na návštevu, ale nikdy neprišla. Nikdy jej pri rozhovore nepovedala, že s niekým žije v spoločnej domácnosti, spomínala len nejakú kamarátku, ktorá jej pomáha. O jej smrti sa dozvedela od brata a p. E., v marci XXXX.

Pôvodný žalobca v 2. rade - T. V., vo svojej výpovedi uviedol, že od roku 2007 u poručiťky nebol, v roku 2008 sa stretli iba v kaviarni. V júni 2010 mal cestu cez A., nevedel, že v tom čase už bola mŕtva, nechal jej rukou písaný odkaz v schránke, ktorá bola plná pošty. O smrti poručiťky sa dozvedel od p. E. v marci 2011.

Žalobkyňa v 2. rade uviedla, že otec jej nikdy nepovedal, že poručiťka s niekým žije v spoločnej domácnosti, nevie ako často chodil jej otec do A., nakoľko od 20-tych rokov nežije s rodičmi. Keď jej otec bol naposledy s poručiťkou, nemala žiadne zdravotné problémy, bola v poriadku. Bol s ňou asi v roku 2010.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že s poručiťkou sa zoznámila asi pred dvadsiatimi rokmi, keď obe pracovali v nemocnici. V tom čase jej ťažko ochorela dcéra a poprosila V.. Š., ktorú v tom čase bližšie nepoznala, či by ju mohla liečiť. Táto ju liečila aj vyliečila, za to jej bola veľmi vďačná a v tomto období sa skamarátili. Následne sa stali blízkymi kamarátkami, trávili spolu dovolenky. Asi po piatich rokoch, teda približne pred pätnástimi rokmi ju poručiťka požiadala, aby sa k nej na V. nasťahovala, nakoľko mala ťažké zdravotné problémy a bola sama. Žalovaná jej vyhovelá keďže jej dcéra bola v tom čase už dospelá a začala od tohto obdobia s poručiťkou bývať. Väčšinou bývala u nej, ale niekedy musela chodiť aj na R. do bytu, kde bola nahlásená jej dcéra. Byt bol napísaný na ňu, dcéra v ňom bývala až kým sa nepresťahovala k priateľovi. K trvalému pobytu na V. prihlásená nebola, prihlásila sa, až keď predmetný byt po poručiťke zdedila. Okrem pobytu v zamestnaní s poručiťkou trávili takmer všetok voľný čas, prala a varila, umývala okná, zabezpečovala opravy v byte ak boli potrebné, trávili spolu dovolenky, niekedy ju sprevádzala na kongresy. Každá mala svoj vlastný účet a okrem toho mali aj spoločný účet, na ktorý vkladali striedavo peniaze. Nemali dohodnutý žiadny systém. Zo spoločného účtu používali peniaze na nákup stravy, na financovanie opráv v byte, na dovolenky. Poručiťka nemala deti, ani nikoho. Žalovaná vie, že mala bratrancov a sesternice, s ktorými sa zoznámila na päťdesiatke navrhovateľky. A. Č. a T. V. žalovaná vôbec nepozná, nikdy sa s nimi nestretla, ani nevedela kto sú. Poručiťka o nich nikdy nehovorila, žalovaná ani nevedela, že mala mať nevlastného brata, poručiťka jej to nikdy nespomínala a keď s ňou aj chodila po lekároch, do anamnéz vždy uvádzala, že nemá nikoho. Na oslave jej päťdesiatky žalobcovia neboli, boli tam len K. s rodinami, žalovaná s dcérami a Q. V.. Poručiťka asi 6 rokov pred svojou smrťou dostala chorobu "ružu" na nohe. Žalovaná sa o poručiťku starala, obväzovala jej nohu, následne začala krváčať a zistili jej rakovinu maternice, čo bolo vyriešené operačne. Asi 4 až 5 rokov pred smrťou poručiťka začala dosť piť, začala sa opúšťať, v tom čase chradla tak, že skoro zomrela, preto jej vybavila prijatie na Š., kde jej zistili cirhózu pečene. Následne sa však dala dohromady. Často menila zamestnania, naposledy robila v R.. Smrť poručiťky žalovaná oznámila Q. V.. K spoločnému účtu mala bankomatovú kartu poručiťka, žalovaná chodila do banky. S poručiťkou kupovali všetko spoločne, dali si napríklad urobiť stoličky a stôl, podlahu, kuchynskú linku, kupovali prádlo. Žalovaná mala kľúče od bytu na V. .

8. Podľa § 485 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "OZ"), ak sa po prejednaní dedičstva zistí, že oprávneným dedičom je niekto iný, je povinný ten, kto dedičstvo nadobudol, vydať oprávnenému dedičovi majetok, ktorý z dedičstva má, podľa zásad o bezdôvodnom obohatení tak, aby nemal majetkový prospech na ujmu právneho dediča.

9. Podľa § 475 ods. 1 OZ, ak nededí manžel ani žiadny z rodičov, dedia v tretej skupine rovnakým dielom poručiťovi súrodenci a tí, ktorí žili s poručiťom najmenej po dobu jedného roku pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a tí ktorí sa z tohto dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázaní výživou na poručiťka.

10. Podľa § 475 ods. 2 OZ, ak niektorý zo súrodencov poručiťka nededí, nadobúdajú jeho dedičský podiel rovnakým dielom jeho deti.

11. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa § 105 OZ, ak ide o právo oprávneného dediča na vydanie dedičstva (§ 485), začína plynúť premlčacia doba od právoplatnosti rozhodnutia, ktorý sa dedičské konanie skončilo.

13. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklopom licitátora na verejnej dražbe,

vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie.

14. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

15. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd v priebehu konania dospel k záveru, že žalovaná splnila podmienky dedenia v tretej dedičskej skupine, nakoľko s poručiiteľkou spoločne hospodárila nielen tým, že mala s poručiiteľkou zriadený spoločný účet v banke, ktorý bol používaný na úhradu spoločných potrieb, ale aj tým, že sa o domácnosť starali spoločne, keď chodievali spoločne na nákupy, spolu rekonštruovali byt, skutočnosti, ktoré potvrdili aj výpovede jednotlivých svedkov (svedkyňa A. H. uviedla, že žalovaná mala v byte vyčlenenú izbu, o ktorej sa poručiiteľka vyjadrila, že je žalovanej, čo vnímala tak, že žalovaná býva spolu s poručiiteľkou s tým, že ich vzťah nepociťovala ako kamarátstvo na krátku dobu, ale niečo trváce, ako aj svedok R. M. vypovedal, že žalovaná najskôr v byte občas prebývala, ale s manželkou nadobudli dojem, že v byte spolu žijú, nakoľko ich stretávali ako idú na nákupy, do práce), keď aj z výpovedí svedkov Ž. B. a A. S. okrem iného vyplynulo, že žalovaná chodila s poručiiteľkou k lekárom, riešila jej zdravotné problémy, z čoho nesporne vyplýva, že spolu v jednej domácnosti žili rok pred smrťou poručiiteľky.

16. V súlade s citovaným ustanovením § 475 ods. 1 OZ, v tretej dedičskej skupine, ak nededí manžel ani žiadny z rodičov, dedia rovným dielom poručiiteľovi súrodenci (brat, sestra), pričom na veľkosť ich dedičského podielu nemá vplyv skutočnosť, že sú súrodencami polorodými (majú s poručiiteľom spoločného iba jedného z rodičov) alebo plnorodými (majú oboch rodičov s poručiiteľom spoločných), keď popri poručiiteľových súrodencoch dedia aj tí, ktorí žili s poručiiteľom najmenej po dobu jedného roku pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktorí sa z toho dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázaní výživou na poručiiteľa s tým, že ak niektorý zo súrodencov poručiiteľa nededí, nadobúdajú jeho dedičský podiel rovnakým dielom jeho detí.

17. Z obsahu dedičského spisu vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 46D/745/2010 vyplýva, že žalovaná je na základe Osvedčenia o dedičstve notárky Q.. F. T. zo dňa 23.08.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.08.2010, dedičkou po poručiiteľke V.. Y. Š., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom V. XX, A. z dôvodu, že poručiiteľka závet ani listinu o vydedení nezanechala a ako dedička v tretej dedičskej skupine prichádza do úvahy žalovaná ako spolužijúca osoba, pričom z obsahu spisu ďalej vyplýva, že poručiiteľka mala polorodého súrodenca - brata B. V., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, nakoľko mali spoločnú matku J. V., rod. A., nar. XX.XX.XXXX a súčasne, že žalobkyňa je dcérou nevlastného brata poručiiteľky a pôvodný žalobca v 2. rade T. V., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, bol jeho synom.

18. S ohľadom na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, súd prvého stupňa uznesením vyzval žalobkyňu postupom podľa ustanovenia § 129 ods. 1 Civilného sporového poriadku, aby upravila žalobný návrh v zmysle rozsudku krajského súdu, tak, aby bol vykonateľný pre záznam zmeny vecného práva k nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností. Na pojednávaní dňa 23.01.2019 súd pripustil zmenu žalobného návrhu, ktorý môže byť podkladom pre vykonanie zápisu do katastra nehnuteľnosti záznamom v súlade s citovaným ustanovením § 34 ods. 1 katastrálneho zákona.

19. Súd rozhodol v zmysle žalobného návrhu, v znení jeho poslednej zmeny, a žalobe vyhovel v celom rozsahu. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je súd prvého stupňa viazaný, dedičský podiel otca žalobkyne, B. V., po poručiiteľke bol o veľkosti ?, teda ak by v čase úmrtia poručiiteľky žil, dedil by rovným dielom spolu so žalovanou, a preto je v zmysle citovaného ustanovenia § 475 ods. 2 OZ dedičský podiel žalobkyne o veľkosti ?, nakoľko dedičský podiel súrodenca poručiiteľky, B. V., sa delí rovným dielom medzi žalobkyňu a pôvodného žalobcu v 2. rade, T. V.. V časti peňažného plnenia bolo potrebné prihladiť nielen na aktíva poručiiteľky - byt na V. M. A. a zostatok na účte v sume 1.161,26 Eur, ale aj na pasíva dedičstva, a to pohrebné trovy v sume 746,62 Eur, nakoľko dedičstvom, ktoré je

predmetom žaloby podľa § 485 Obč. zákonníka sa rozumie tzv. čistá hodnota dedičstva (aktíva mínus pasíva), z čoho 1/4 predstavuje sumu 103,66 Eur (1.161,26 - 746,62 : 4).

20. Nakoľko žalovaná sa s plnením peňažného záväzku dostala do omeškania, zaviazal ju súd tiež na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy, a to od 23.08.2011 do zaplatenia. Splatnosť pohľadávky z titulu vydania dedičstva nie je stanovená zákonom a nebola dohodnutá ani sporovými stranami, preto sa za deň splatnosti považuje deň, ktorý nasleduje potom, ako bol dlžník na plnenie veriteľom vyzvaný (§ 563 Obč. zákonníka). Žalobkyňa súdu nepreukázala, že žalovanej bola doručená výzva na zaplatenie dlžnej sumy, a preto súd konštatuje, že k omeškaniu žalovanej s plnením peňažného záväzku došlo v deň, ktorý nasledoval potom, ako jej bola súdom doručená žaloba, a to 23.8.2011.

21. K vznesenej námietke premlčania v časti žaloby o určenie vlastníckeho práva, súd uvádza, že k uplatneniu nároku nedošlo dňa 10.10.2018, kedy bolo súdu doručené podanie žalobkyne, ktorým na základe výzvy súdu odstraňovala vadu žaloby a upravila žalobný návrh. Dedičské konanie po zomrelej V. Y. Š. bolo právoplatne skončené dňa 23.08.2010. Žaloba, ktorou sa žalovaná domáhala vydania dedičstva po poručiteľke bola súdu doručená dňa 20.04.2011, teda pred uplynutím 3-ročnej premlčacej lehoty, a týmto dňom sa začalo konanie. Podľa ustanovenia § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. Súd konštatuje, že v konaní začatom na základe podanej žaloby riadne pokračoval, a preto premlčacia doba (v časti žaloby o určenie vlastníckeho práva) neplynula. Na základe podaného odvolania odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. V danom prípade teda vec nebola právoplatne skončená a v prípade pripustenia zmeny žaloby v súlade s ustanovením § 139 a nasl. CSP počas konania sa nejedná o novú žalobu a nové konanie. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že žalobný návrh bol pôvodne formulovaný na vydanie dedičstva a pripustením jeho zmeny je formulovaný ako určovací.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnej žalobkyni priznal voči neúspešnej žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 CSP (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.